

родна нива

та, щомъ той заповѣдва. И се осмѣли кметътъ и заговори:

— Роптаятъ, Михаилъ Семеничъ, роптаятъ,

— И какво говорятъ? Казвай!

— Говорятъ едно: той не вѣрва въ Бога.

Управительтъ се засмѣ.

— Това, — каза — кой го казва?

— Че всички го казватъ. Той, — казватъ, — се е покорилъ на нечестивия.

Управительтъ се засмѣ.

— Това, кай е добре. Но ти разправи поотдѣлно, кой какво говори. Какво говори Васката?

Не му се щѣше на кмета да издава своитѣ хора, но тѣ съ Василия враждуваха отколе.

— Василий, кай, ругае най-много отъ всички.

— Ами какво дума? Разправяй!

— Страшно е и да се каже. Не може сколаса да се разкае, — казва, — преди да умре.

— Бре, юначина! — казва. Ами защо зѣпа, та не убива? Види се кжси сж му ржцетѣ? Добре, — казва, — Васка, ще си видимъ смѣтката съ тебе. Е, ами Тишка — и това куче?

— Че всички говорятъ лошо.

— Е, ами Петрушка Михеевъ? Той какво говори? И той, глупакътъ, види се, ругае.

— Не, Михайло Семеничъ. Петра не ругае.

— А какво прави?

— Че само той единъ отъ всичкитѣ селяни не казваше нищо. Чу-

день селянинъ е той! Почудихъ му се азъ, Михаилъ Семеничъ.

— Защо?

— Да видишъ, какво направи! И всички селяни се чудятъ.

— Че какво е направилъ?

— Че много чудно нѣщо. Приближихъ се азъ къмъ него. Той оре полегатата нива при Туркинъ връхъ. Приближихъ се азъ къмъ него, чувамъ, нѣкой пѣй, изкарва го на тънко, тѣй, хубаво, а на ралото, между воището, нѣщо свѣти.

— Е?

— Свѣти, като огнецъ. Отидохъ още по-наблизу, гледамъ, една восъчна свѣщица за десетъ пари, залепена на прѣчката и гори, и вѣтърътъ не я угася. А той по нова риза, вѣрви, оре и пѣе великденски стихове. Изавива, и отърсва ралото, а свѣщицата не гасне. Отърси ралото предъ мене, изтърга го, премѣсти го на друга бразда, а свѣщицата си гори, не гасне.

— Ами каза ли нѣщо?

— Нищо не каза. Щомъ ме видѣ, христосва се и пакъ запѣ.

— Ти какво говори съ него?

— Азъ не говорихъ, но надойдоха селянитѣ, взеха да му се смѣятъ; ето, — казватъ, — Михеевъ дорде е живъ, нѣма да може да си изкупи грѣха, че е оралъ на Великдень.

— А той какво каза?

— Че той каза само: „на земли миръ, во чловѣцѣхъ благоволение!“; пакъ пипна ралото, подкара